

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EU-sekr.	30. januar 2003

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Justitsministeriets grundnotat om forslag til Rådets forordning og Rådets afgørelse om indførelse af nye funktioner i Schengen-informationssystemet, navnlig i forbindelse med terrorismebekæmpelse.

<DOCUMENT_START>

Kære udenrigsminister.

Vedlagt sender jeg forslag til Rådets forordning og forslag til Rådets afgørelse om indførelse af nye funktioner i Schengen-informationssystemet, navnlig i forbindelse med terrorismebekæmpelse tillige med et grundnotat om forslagene, idet jeg skal anmode om, at materialet oversendes til Folketingets Europaudvalg.

Det bemærkes, at materialet ligeledes vil blive oversendt til Folketingets Retsudvalg.

Med venlig hilsen

G R U N D N O T A T

<DOCUMENT_START>

om forslag til Rådets forordning og Rådets afgørelse om indførelse af nye funktioner i Schengen-informationssystemet, navnlig i forbindelse med terrorismebekæmpelse.

3. Baggrund.

Som led i Schengen-samarbejdet er der oprettet et fælles informationssystem (Schengen-informationssystemet), der ved hjælp af elektronisk søgning giver de myndigheder, der er udpeget af Schengen-landene, adgang til indberetninger om personer og genstande til brug for grænsekontrollen og for anden politi- og toldkontrol i de enkelte lande samt for administrationen af udlændingelovgivningen. Schengen-informationssystemet består af en national del i hvert medlemsland (N.SIS) og en central teknisk støttefunktion (C.SIS), som er beliggende i Strasbourg.

Bestemmelserne vedrørende Schengen-informationssystemet (SIS) findes i Schengen-konventionens afsnit IV (artikel 92 – 119).

De nærmere bestemmelser om indberetning i SIS er fastsat i konventionens artikel 95-100. Det drejer sig om indberetning af personer, der ønskes udleveret (artikel 95), af uønskede udlændinge, der nægtes indrejse (artikel 96), af forsvundne personer eller personer, der af hensyn til deres egen sikkerhed m.v. midlertidigt bør tages i varetægt (artikel 97), af vidner eller andre personer, der er indstævnet for en domstol, eller som skal have forkyndt en strafferetlig dom eller en tilsigelse til afsoning af frihedsstraf (artikel 98), af personer og genstande med henblik på diskret overvågning eller målrettet kontrol (artikel 99) og af genstande, der eftersøges med henblik på beslaglæggelse, eller som er bevismidler i en straffesag (artikel 100).

Ved Amsterdam-traktatens ikrafttræden den 1. maj 1999 blev Schengen-reglerne integreret i Den Europæiske Union. I den forbindelse blev der ikke taget stilling til retsgrundlaget for Schengen-konventionens bestemmelser vedrørende Schengen-informationssystemet. Disse bestemmelser betragtes derfor som retsakter baseret på afsnit VI i Traktaten om Den Europæiske Union (TEU), jf. artikel 2, stk. 1, 2. afsnit, sidste punktum, i protokollen om integrationen af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union (Schengen-protokollen), der ved Amsterdam-traktaten er knyttet som bilag til TEU og Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (TEF).

Det følger imidlertid af artikel 5 i Schengen-protokollen, at forslag og initiativer til udbygning af Schengen-reglerne er underlagt de relevante traktatbestemmelser. Dette gælder, selvom Rådet ikke har fastsat retsgrundlaget for de Schengen-regler, der udbygges.

Det eksisterende Schengen-informationssystem (SIS) er dimensioneret til maksimalt at indeholde oplysninger for så vidt angår 18 lande (de 15 deltagende Schengen-lande samt yderligere tre lande) og giver således ikke mulighed for at medtage oplysninger fra yderligere lande i forbindelse med udvidelsen af Den Europæiske Union.

Etableringen af et ændret og udvidet Schengen-informationssystem (SIS II) med mulighed for tilslutning af yderligere lande er på denne baggrund en forudsætning for, at kandidatlandene til sin tid vil kunne deltage i Schengen-samarbejdet. Etableringen af SIS II vil endvidere give mulighed for at gennemføre forbedringer inden for en række områder for så vidt angår anvendelsen af Schengen-informationssystemet. De relevante arbejdsgrupper i Rådets regi har derfor påbegyndt de indledende overvejelser vedrørende udviklingen og etableringen af SIS II.

På et rådsmøde den 28.- 29. maj 2001 blev det besluttet, at udgifter til udvikling af SIS II i 2001 skulle afholdes over anlægsbudgettet for C.SIS. Endvidere vedtog Rådet en række konklusioner vedrørende udviklingen af SIS II, hvori det bl.a. er anført, at udviklingen af SIS II bør have højeste prioritet, at der i Fællesskabets budget for 2002 bør afsættes de fornødne midler med henblik på udviklingen af SIS II, og at der bør udarbejdes udkast til de fornødne retsakter med henblik på gennemførelsen af udviklingsarbejdet.

På denne baggrund vedtog Rådet i december måned 2001 henholdsvis en rådeforordning og en rådsafgørelse om udviklingen af SIS II, og Kommissionen har herefter indledt udviklingsarbejdet.

En række ændringer kan imidlertid gennemføres allerede i forhold til det nuværende SIS uden at afvente udviklingen af SIS II. Det gælder navnlig udvidelse af adgangen til oplysninger i SIS og tilpasning af indberetningskategorierne.

I konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Laeken den 14. og 15. december 2001 er behovet for at styrke brugen af SIS fremhævet.

Det tidligere spanske formandskab har på denne baggrund udarbejdet forslag til to retsakter om indførelse af nye funktioner i Schengen-informationssystemet, navnlig i forbindelse med terrorismebekæmpelse. Der er dels tale om et forslag til en rådsforordning med hjemmel i TEF afsnit IV og dels et forslag til rådsafgørelse med hjemmel i TEU afsnit VI.

Den samtidige fremsættelse af et forslag til forordning i medfør af TEF afsnit IV og et forslag til rådsafgørelse i medfør af TEU afsnit VI skal ses i sammenhæng med, at SIS har betydning dels for det fællesskabsretlige samarbejde om visum, asyl og indvandring m.v. (TEF afsnit IV), dels for det mellemstatslige samarbejde på det politimæssige og strafferetlige område (TEU afsnit VI).

Ifølge artikel 1 i Protokollen om Danmarks Stilling deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i TEF, og ifølge protokollens artikel 2 er ingen af de foranstaltninger, der vedtages i henhold til dette afsnit, bindende for Danmark, ligesom de ikke finder anvendelse i forholdet til Danmark.

I det omfang Rådet har truffet afgørelse om et forslag om eller initiativ til udbygning af Schengen-reglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i TEF, træffer Danmark i henhold til artikel 5 i Protokollen om Danmarks Stilling inden seks måneder afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne afgørelse i sin nationale lovgivning. Hvis Danmark beslutter sig herfor, vil afgørelsen skabe en folkeretlig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige lande.

Forslagene er offentliggjort i EF-Tidende C 160/5 og 7 af 4. juli 2002, ligesom forslagene er forelagt for Europa-Parlamentet til udtalelse.

- **Indhold.**

- 1. Forslaget til Rådets forordning om indførelse af nye funktioner i Schengen-informationssystemet, navnlig i forbindelse med terrorismebekæmpelse.**

Forslaget til rådsforordning om indførelse af nye funktioner i Schengen-informationssystemet er fremsat med hjemmel i TEF, særlig artikel 62, 63 og 66.

Schengen-konventionens artikel 101 regulerer, hvilke myndigheder der har adgang til at søge i Schengen-informationssystemet. Adgangen er efter artikel 101, stk. 1, litra a, forbeholdt myndigheder med ansvar for grænsekontrol og efter artikel 101, stk. 1, litra b, myndigheder med ansvar for anden politi- og toldkontrol inde i landet samt samordning heraf. For så vidt angår oplysninger, der er optaget i Schengen-informationssystemet efter artikel 96 (uønskede udlændinge), tilkommer retten til søgning endvidere myndigheder med ansvar for behandling af visumansøgninger og myndigheder med ansvar for udstedelse af opholdstilladelser og administration af udlændingelovgivning, jf. artikel 101, stk. 2.

Forslagets artikel 1, nr. 1, indebærer, at Schengen-konventionens artikel 101, stk. 1, litra b, ændres med henblik på at sikre, at adgangen til at søge i Schengen-informationssystemet ligeledes omfatter retlige myndigheder, f.eks. anklagemyndigheden.

Efter artikel 1, nr. 2, skal de i Schengen-konventionens artikel 101, stk. 2, nævnte myndigheder, der er ansvarlige for udstedelse af visa og opholdstilladelser, have adgang til oplysninger om stjålne, ulovligt tilegnede eller forsvundne identitetsdokumenter, der er registreret i Schengen-informationssystemet i medfør af artikel 100, stk. 3, litra d) og e). Udvidelsen af disse myndigheders adgang til at søge i Schengen-informationssystemet er foreslået med henblik på bekæmpelse af svig i forbindelse med ansøgninger om visa og opholdstilladelser.

Efter artikel 102, stk. 4, i Schengen-konventionen må oplysningerne i Schengen-informationssystemet ikke benyttes til administrative formål. Som en undtagelse må de oplysninger, der er optaget efter artikel 96 (uønskede udlændinge), dog benyttes som led i behandlingen af ansøgninger om visa og opholdstilladelser i

overensstemmelse med medlemsstaternes nationale lovgivning. Forslagets artikel 1, nr. 3, indebærer, at denne undtagelse udvides til ligeledes at omfatte oplysninger om stjålne, ulovligt tilegnede eller forsvundne identitetsdokumenter, der er optaget i Schengen-informationssystemet i medfør af artikel 100, stk. 3, litra d) og e).

Efter artikel 103 i Schengen-konventionen påser hver enkelt medlemsstat, at den instans, der forvalter databasen, registrerer gennemsnitligt hver 10. videregivelse af personoplysninger i den nationale del af Schengen-informationssystemet for at kontrollere, om søgningen er tilladt. Registreringen må kun anvendes til dette formål og slettes efter seks måneder.

Efter artikel 1, nr. 4, skal denne forpligtelse til at registrere hver 10. videregivelse af personoplysninger i den nationale del af Schengen-informationssystemet erstattes af en pligt til at registrere enhver videregivelse af personoplysninger. Endvidere foreslås opbevaringsfristen på seks måneder ændret til en maksimumfrist på højst et år.

I hvert enkelt Schengen-land er der i tilknytning til den nationale del af Schengen-informations-systemet etableret et såkaldt Sirene-kontor. Sirene-kontorerne udveksler supplerende oplysninger i tilknytning til landenes indberetninger i Schengen-informationssystemet. Videregivelsen af oplysninger mellem Sirene-kontorerne sker i overensstemmelse med national ret.

I forslagets artikel 1, nr. 5, lægges der op til en nærmere regulering af Sirene-kontorerne. Det følger af bestemmelsen, at medlemslandene gennem Sirene-kontorerne udveksler de oplysninger, der er nødvendige i forbindelse med indberetninger, og som giver mulighed for at træffe de nødvendige foranstaltninger i tilfælde, hvor personer og genstande, hvorom der er optaget oplysninger i Schengen-informationssystemet, lokaliseres på baggrund af søgninger i systemet.

Schengen-konventionens artikel 112 og 113 indeholder detaljerede regler om sletning af de elektroniske oplysninger i Schengen-informationssystemet, hvorimod der ikke findes tilsvarende regler for så vidt angår de supplerende oplysninger, der udveksles gennem Sirene-kontorerne. Udvekslingen af supplerende oplysninger sker i overensstemmelse med national ret, og i den forbindelse vil det land, der videregiver oplysningerne, efter omstændighederne kunne pålægge særlige begrænsninger for så vidt angår anvendelsen og opbevaringen af oplysningerne. Sletning af modtagne oplysninger sker i overensstemmelse med de nationale sletningsregler i de lande, der har modtaget oplysningerne.

Forslagets artikel 1, nr. 6, ændrer Schengen-konventionens artikel 113, således at der indsættes en udtrykkelig bestemmelse om sletning af de personoplysninger, der opbevares af Sirene-kontorerne. Efter forslaget må personoplysninger, der opbevares af Sirene-kontorerne, kun bevares så længe, det er nødvendigt for at tjene de formål, hvortil oplysningerne blev videregivet. Oplysningerne skal under alle omstændigheder slettes senest ét år efter, at den relevante indberetning er slettet i Schengen-informationssystemet.

Rådsforordningen træder i henhold til artikel 2 i kraft 90 dage efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

• Forslaget til Rådets afgørelse om indførelse af nye funktioner i Schengen-informationssystemet, navnlig i forbindelse med terrorismebekæmpelse.

Forslaget til rådsafgørelse om indførelse af nye funktioner i Schengen-informationssystemet er fremsat med hjemmel i TEU artikel 30, stk. 1, litra a) og b), artikel 31, litra a) og b), og artikel 34, stk. 2, litra c).

Efter artikel 94 i Schengen-konventionen indeholder Schengen-informationssystemet alene de kategorier af oplysninger, der meddeles af de enkelte medlemslande, og som er nødvendige for at opfylde de formål, der er nævnt i artikel 95-100. Oplysningerne i Schengen-informations-systemet opdeles efter artikel 94, stk. 2, i to kategorier. Der er dels tale om indberettede personer, dels om indberettede genstande som nævnt i artikel 100 og motorkøretøjer som nævnt i artikel 99. Om personer må der efter artikel 94, stk. 3, højst optages oplysninger om efternavn og fornavn med henvisning til et eventuelt særskilt registreret kaldenavn, særlige fysiske kendetegn af objektiv og blivende karakter, første bogstav i andet fornavn, fødselsdato og fødested,

køn, nationalitet, om vedkommende er bevæbnet, om vedkommende er voldelig, indberetningsgrund og eventuelle forholdsregler, der skal iagttages.

Andre personoplysninger må ikke optages i Schengen-informationssystemet, som derfor kun indeholder entydige og kortfattede personoplysninger, herunder navnlig oplysninger, der kan danne grundlag for en sikker identifikation af vedkommende. Oplysninger om f.eks. politiske, religiøse eller seksuelle forhold må ikke optages i Schengen-informationssystemet.

Forslagets artikel 1, nr. 1, tilføjer to nye muligheder for at indlægge oplysninger i medfør af artikel 94, stk. 3, i Schengen-konventionen. Medlemslandene vil i tilknytning til en indberetning i medfør af artikel 95 i Schengen-konventionen (personer, der eftersøges med henblik på udlevering) få mulighed for at indlægge oplysninger om den eller de lovovertrædelser, som den pågældende søges udleveret for. Medlemslandene vil endvidere i tilknytning til såvel indberetninger i medfør af artikel 95 som i medfør af artikel 99 (personer, som ønskes gjort til genstand for diskret overvågning eller målrettet kontrol) kunne indlægge oplysninger om, hvorvidt der er tale om en undvegen person.

Efter artikel 99, stk. 1, i Schengen-konventionen, kan medlemslandene under overholdelse af den nationale lovgivning indlægge oplysninger om personer og motorkøretøjer med henblik på diskret overvågning eller målrettet kontrol i overensstemmelse med stk. 5.

Forslagets artikel 1, nr. 2, udvider muligheden i Schengen-konventionens artikel 99, stk. 5, for at foretage indberetning af genstande med henblik på diskret overvågning eller målrettet kontrol til ligeledes at omfatte skibe, luftfartøjer og containere.

Forslagets artikel 1, nr. 3, indebærer en forenkling af den procedure, som medlemslandene skal følge i tilfælde af en indberetning efter artikel 99, stk. 3, i Schengen-konventionen (indberetning af hensyn til statens sikkerhed). Den medlemsstat, der foretager en indberetning efter denne bestemmelse, vil herefter ikke længere være forpligtet til at konsultere de andre medlemsstater forud for indberetningen, men skal alene give de andre medlemslande behørig underretning herom.

Efter Schengen-konventionens artikel 100, stk. 1, kan der indlægges oplysninger om genstande, der eftersøges med henblik på beslaglæggelse eller som bevismidler i en straffesag. Schengen-konventionens artikel 100, stk. 3, opregner de kategorier af genstande, hvorom der kan indlægges oplysninger i Schengen-informationssystemet.

Forslagets artikel 1, nr. 4, tilføjer en række nye oplysningskategorier i artikel 100, stk. 3, således at der fremover endvidere vil kunne indlægges oplysninger om stjalne, ulovlig handlede eller forsvundne registrerede skibe, luftfartøjer, containere, officielle identitetsdokumenter, rejselegitimation, opholdstilladelser, registreringsbeviser, nummerplader på motorkøretøjer samt kreditdokumenter som f. eks. checks, kreditkort, obligationer og aktier. Endvidere vil der kunne indlægges oplysninger om ugyldige officielle identitetsdokumenter. Herudover ophæves bestemmelsen om, at alene campingvogne med en egenvægt på over 750 kg kan indberettes.

Forslagets artikel 1, nr. 5, er identisk med artikel 1, nr. 1, i forslaget til forordning.

Efter artikel 1, nr. 6, 1. led, indsættes efter den nuværende artikel 101 i Schengen-konventionen en ny bestemmelse, artikel 101A, hvorefter Europol skal have adgang til og kunne søge oplysninger, der er optaget i Schengen-informationssystemet i medfør af konventionens artikel 95, 99 og 100. Europol må kun søge

oplysninger, som er nødvendige for, at Europol kan udføre sine opgaver. Rådet skal endvidere sikre, at Europol er forpligtet til at notere hver søgning, der foretages, og at registrere enhver anvendelse af de oplysninger, Europol har fået adgang til. Endvidere skal Europol forpligtes til ikke at forbinde dele af Schengen-informationssystemet til noget computersystem for dataindsamling og -behandling, der anvendes i eller af Europol, eller at downloade dele af systemet. Adgangen til oplysninger i Schengen-informationssystemet skal være begrænset til særligt bemyndiget Europol-personale, og der må ikke overføres oplysninger, som Europol har adgang til, til noget tredjeland eller andre organer uden udtrykkelig forudgående tilladelse fra den medlemsstat, som har optaget disse oplysninger i systemet. Herudover skal Europol vedtage nærmere sikkerhedsforanstaltninger i overensstemmelse med konventionens artikel 118 og tillade, at Den Fælles Kontrolinstans, der er etableret i medfør af artikel 24 i Europol-konventionen overvåger Europols adgang til og søgning i Schengen-informationssystemet.

Efter forslaget artikel 1, nr. 6, 2. led, indsættes endvidere en ny artikel 101B, hvorefter de nationale medlemmer af Eurojust skal have adgang til og kunne søge i oplysninger, der er optaget i Schengen-informationssystemet i medfør af konventionens artikel 95 og 98. Denne adgang gælder alene i forbindelse med udførelsen af opgaver som nationale medlemmer af Eurojust, og adgangen udøves gennem den myndighed, der er ansvarlig for den relevante nationale del af Schengen-informationssystemet. Adgangen er endvidere underlagt den pågældende medlemsstats lovgivning om beskyttelse af personoplysninger og om ansvar for ulovlig behandling eller anvendelse af sådanne oplysninger.

Forslagets artikel 1, nr. 7 og 8, er identisk med artikel 1, nr. 4 og 5, i forslaget til forordning.

Forslagets artikel 1, nr. 9, 1. led, indebærer, at der i konventionens artikel 113 fastsættes en opbevaringsfrist på højst tre år for oplysninger om containere, registrerede skibe og luftfartøjer. Opbevaringsfristen svarer til den i artikel 113 angivne sletningsfrist for motorkøretøjer, påhængs- og campingvogne og er en konsekvensændring i forhold til ændringerne af Schengen-konventionens artikel 99 og 100.

Forslagets artikel 1, nr. 9, 2. led, er identisk med artikel 1, nr. 6, i forslaget til forordning.

Rådsafgåelsen træder i henhold til forslaget artikel 2 i kraft 90 dage efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende. Dog gennemføres forslaget artikel 1, nr. 1, 2, 4 og 6 fra en dato, der fastsættes af Rådet med enstemmighed, efter at det har sikret sig, at de nødvendige forudgående betingelser for anvendelsen er opfyldt i medlemsstaterne. Rådet kan endvidere af tekniske grunde beslutte at fastsætte andre gennemførelsesdatoer for så vidt angår artikel 1, nr. 1, 2 og 4, artikel 1, nr. 6, og artikel 101A, og artikel 1, nr. 6, og artikel 101B.

1. Dansk ret.

Folketinget har med henblik på Danmarks anvendelse af Schengen-konventionen vedtaget lov nr. 418 af 10. juni 1997, som - udover at bemyndige regeringen til at ratificere den danske tiltrædelsesaftale - indeholder bestemmelser, der angår gennemførelsen af konventionen i dansk ret, herunder bestemmelserne om Schengen-informationssystemet.

Efter lovens § 2 gælder bestemmelserne i Schengen-konventionens afsnit IV (Schengen-informationssystemet) her i landet.

Ved bekendtgørelse nr. 1366 af 20. december 2000 er det i henhold til lovens § 4, stk. 2, fastsat, at lovens § 2 trådte i kraft 1. januar 2001.

3. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.

Forslaget til rådsforordningen, der har hjemmel i afsnit IV i TEF, har hverken lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser, da Danmark ifølge artikel 1 og artikel 2 i Protokollen om Danmarks Stilling, der ved Amsterdam-traktaten er knyttet som bilag til TEU og TEF, ikke deltager i vedtagelsen.

Danmark vil dog efterfølgende kunne tilslutte sig en sådan retsakt, da den vedrører udbygning af Schengen-reglerne, jf. artikel 5 i Protokollen om Danmarks Stilling. Danmarks efterfølgende tilslutning vil alene skabe en folkeretlig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige Schengen-lande.

En eventuel tilslutning til rådsforordningen på mellemstatsligt grundlag nødvendiggør ændringer af lov nr. 418 af 10. juni 1997, der henviser til de nugældende bestemmelser i Schengen-konventionens afsnit IV (Schengen-informationssystemet), og forudsætter således Folketingets forudgående samtykke efter grundlovens § 19, stk. 1.

Hvis forordningen gennemføres i dansk ret, vil dette efter omstændighederne kunne have statsfinansielle konsekvenser. Det er ikke på nuværende tidspunkt muligt at fremkomme med nærmere skøn over de samlede økonomiske konsekvenser af forslaget, herunder skøn over de enkelte elementer i forslaget. Årsagen hertil er bl.a., at der endnu ikke foreligger nogen former for tekniske specifikationer i forbindelse med implementeringen af de nye funktioner i Schengen-informationssystemet eller udvidelsen af kredsen af de brugere, der har adgang til systemet.

Danmark deltager fuldt ud i rådsafgåelsen, der vedtages med hjemmel i TEU.

Forslaget til rådsafgåelse nødvendiggør ændringer af lov nr. 418 af 10. juni 1997, der henviser til de nugældende bestemmelser i Schengen-konventionens afsnit IV (Schengen-informationssystemet).

Danmarks medvirken til Rådets vedtagelse af rådsafgåelser, der kræver ændringer af dansk lovgivning, forudsætter Folketingets forudgående samtykke efter grundlovens § 19, stk. 1.

Forslaget til rådsafgåelsen vil efter omstændighederne kunne have statsfinansielle konsekvenser. Det er ikke på nuværende tidspunkt muligt at fremkomme med nærmere skøn over de samlede økonomiske konsekvenser af forslaget, herunder skøn over de enkelte elementer i forslaget. Årsagen hertil er bl.a., at der endnu ikke foreligger nogen former for tekniske specifikationer i forbindelse med implementeringen af de nye funktioner i Schengen-informationssystemet eller udvidelsen af kredsen af de brugere, der har adgang til systemet.

3. Høring.

Forslagene er sendt i høring hos Præsidenten for Østre Landsret, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Københavns Byret, Præsidenten for Retten i Århus, Præsidenten for Retten i Odense, Præsidenten for Retten i Aalborg, Præsidenten for Retten i Roskilde, Domstolsstyrelsen, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Datatilsynet, Rigspolitichefen, Det Kriminalpræventive Råd, Rigsadvokaten, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet, Politidirektøren i København, Den danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Foreningen af Politimestre i Danmark, Landsforeningen af beskikkede advokater, Politifuldmægtigforeningen, Politiforbundet i Danmark, Landsklubben HK Politi, Advokatrådet, Amnesty International, Det Danske Center for Menneskerettigheder samt Dansk Told- og Skatteforbund.